కథ

సతీష్ చెన్నై నుంచి హౌరా వెళ్ళే ట్రైను కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు. అతని తల్లి చెన్నైలో పెద్దకొడుకు దగ్గర కొద్దిరోజులుండి వస్తోంది.

అందం - ఆదర్శం

హైదరాబాదు నుంచి చెన్నై వెళ్ళే ట్రైను సతీష్ ఎదురుగా ఉన్న ప్లాట్‌ఫారం పైన ఆగింది. పేపరు మూసేసి ట్రైను నుంచి దిగేవాళ్ళను, ట్రైనులో ఉండే వాళ్ళను కుతూహలంగా చూడసాగాడు. అతని దృష్టి ఎదురుగా ఉన్న కంపార్ట్‌మెంట్‌లోని అమ్మాయిపై పడింది. అందం, అమాయకత్వం కలబోసి సృష్టించిన బంగారుబొమ్మలా వుంది ఆమె. ఆ అమ్మాయి మీది నుండి దృష్టి త్రిప్పుకోలేకపోయాడు. ఆమె కూడా సతీష్‌ని చూసింది. అతను తననే చూస్తూండటంతో ముందు ఆశ్చర్యంగా చూసి, తరువాత తల త్రిప్పుకుంది.

సతీష్‌కి ఆమె ఎంతో నచ్చింది. అతని కోసం తల్లి ఎన్నో సంబంధాలు చూస్తున్నా అతనికి ఎవరూ నచ్చడం లేదు. తనకు నచ్చిన ఈ అమ్మాయి ఎవరో తెలుసుకొని, అన్నీ కుదిరితే పెళ్ళి చేసుకోవాలని అనుకొన్నాడు. ఆమె ఎవరో, ఎక్కడుంటుందో తెలుసుకోవాలంటే తను కూడా ఆ ట్రైనులోనే ప్రయాణించి, వీలైతే ఆమెతో మాట్లాడి, లేకుంటే కనీసం ఫాలో చేసి ఆమె యిల్లు కనుక్కోగలిగితే తర్వాత మిగతా పనులు సులభం అవుతాయి. చూస్తే ఆమె చెన్నైకే వెళుతున్నట్టుంది. తన ట్రైను ఎక్కేసేవాడే. తల్లి మరో ట్రైనులో వస్తోంది. పైగా యింటి కీస్ తన దగ్గరే వున్నాయి. అతడు తీవ్రంగా ఆలోచించసాగాడు. వెంటనే ఒక ఉపాయం స్ఫురించింది. తన జేబులోని సెల్ తీసి తన మిత్రుడు గణేష్ నెంబరు డయల్ చేయసాగాడు. గణేష్ సతీష్‌తోపాటే వరంగల్‌లో బిటెక్ చదివాడు. ప్రస్తుతం ఉద్యోగరీత్యా చెన్నైలో ఉంటున్నాడు.

''హలో గణేష్..నేను సతీష్‌ని''

''హలో సతీష్. హౌ ఆర్ యు. ఏమిటి ఈరోజు నా మీద ఇంత దయ కలిగింది.''

''నీ దయ కోసమే''

''చెప్పు ఏం చేయమంటావు?''

''మీ యిల్లు సెంట్రల్ రైల్వే స్టేషనుకు దగ్గరగా ఉందా?''

''దూరమే. కానీ ప్రస్తుతానికి నేను స్టేషనులోనే ఉన్నాను. మా పెదనాన్న ఫ్యామిలీతో హైదరాబాదు నుంచి వస్తున్నారు. వాళ్ళను రిసీవ్ చేసుకోవడానికి వచ్చాను. ట్రైను రెండుగంటలు లేటట. మళ్ళీ యింటికి వెళ్ళడం ఎందుకని యిక్కడే కూర్చుని పుస్తకం చదువుకొంటున్నాను.'

''అబ్బ. ఎంత అదృష్టం గణేష్. నువ్వు ఎదురు చూసే ట్రైను యింకా యిక్కడే నెల్లూరులోనే ఆగి ఉంది. అందులో ఎస్-ఫైవ్ కోచ్‌లో మెరూన్ రంగు చీరలో ఓ అందాల బొమ్మ ఉంది. చూడగానే నాకు ఎంతో నచ్చింది. ఆ అమ్మాయి ఎవరో, ఎక్కడుందో నువ్వు తెలుసుకోవాలి. నా కోసం శ్రమ తీసుకోక తప్పదు''

''తప్పకుండా. నాతోపాటు మా చెల్లెలు దివ్య కూడా వచ్చింది. మావాళ్ళను ఆమెతో ఆటోలో పంపి నేను ఆ అమ్మాయిని ఫాలో అవుతాను. ఐ విల్ కాల్ యూ బేక్''

''థాంక్యూ'' అంటూ సెల్ ఆఫ్ చేశాడు సతీష్. ఇంతలో ట్రైను కదులుతూంటే అప్రయత్నంగా లేచి ట్రైనుతోపాటే మెల్లగా అడుగులు వేయసాగాడు. ఆమె కనుమరుగయ్యాక మళ్ళీ వచ్చి బెంచీపై కూర్చున్నాడు.

మధ్యాహ్నం రెండు గంటలకు గణేష్ నుంచి ఫోన్ వచ్చింది.

''ఐ యామ్ సారీ సతీష్. ఆ అమ్మాయి ఎంత అందంగా ఉందో అంతే అందమైన కూతురుంది ఆమెకు''

''అయ్యో'' అని బాధపడి, వెంటనే తేరుకొని ''ఇట్సాల్ రైట్. థాంక్యూ గణేష్. నిన్ను ఇబ్బంది పెట్టాను'' అన్నాడు.

''ఫర్వాలేదు. యు ఆర్ వెల్ కం. బహుశ నీ కోసం భగవంతుడు యింకా అందమైన అమ్మాయిని సిద్ధంగా ఉంచాడేమో. ఉంటాను''

★ ★ ★

ఫోన్ మ్రోగుతూంటే రిసీవర్ తీసింది ఇందిర.

''హలో..అక్కా..నేను సతీష్‌ని''

''చెప్పరా..ఎప్పుడొస్తున్నావు హైదరాబాదు?''

'ఆ విషయం చెప్పడానికే ఫోన్ చేస్తున్నాను''

'త్వరగా చెప్పు. ఎప్పుడొస్తావో ముందే చెప్తే మేము పారిపోవచ్చు''

'నువ్వు అలా చేస్తావనే నీకు చెప్పకుండా హైదరాబాదు వచ్చేశాను''

''అలాగా. స్టేషన్ నుంచి చేస్తున్నావా [illegible] అయినా యింకా అరగంట టైముంది నాకు [illegible] డానికి''

''ఒక్క సెకను కూడా నీకు టైము లేదు''

''ఎలా?'' అంటూ ఎదురుగా తమ్ముడిని [illegible] ఆశ్చర్యపోయింది. చేతిలో 'సెల్'తో [illegible] ఉన్నాడు సతీష్.

''ఇంజనీరైనా యింకా నీకు హైస్కూలు కుర్రాడి బుద్ధులు పోలేదు''

''నీకు మల్లే''

ఇందిర భర్త శ్రీధర్, కొడుకు చైతన్య సతీష్‌ను పలకరించారు.

''ఏరా చైతూ, పరీక్షలు బాగా రాశావా''

''రాశాను మామయ్యా. వచ్చే నెల ఎంట్రన్సుకి ప్రిపేర్ అవుతున్నాను''

''వెరీగుడ్. ఐ విష్ యూ ఆల్ ద బెస్ట్'' అన్నాడు సతీష్.

''నీ ఉద్యోగం ఎలా వుంది సతీష్'' భోజనాల దగ్గర శ్రీధర్ అడిగాడు.

''ఆ ఉద్యోగం వదిలేశాను బావా. ఇక్కడే మంచి కంపెనీలో ఉద్యోగం దొరికింది. రేపే జాయిన్ కావాలి'' చెప్పాడు సతీష్.

సాయంత్రం యింటి ముందు ఆడుకుంటున్న అమ్మాయిని చూసి బిగ్గరగా అక్కను పిలిచాడు సతీష్.

''ఏమైందిరా'' గాభరాగా అడిగింది ఇందిర.

''నీకు కూతురు పుడితే కనీసం సొంత తమ్ముడికైనా చెప్పాలనిపించలేదా'' బాధ నటిస్తూ అన్నాడు.

''నీ మొఖం. ఆ అమ్మాయి మన యింట్లో అద్దెకి ఉన్న వాళ్ళ అమ్మాయి''

''అలాగా. ఎంత బాగుందక్కా పాప. ఎక్కడో చూసినట్లే అనిపిస్తూంది నాకు''

''వాళ్ళ అమ్మను చూశావంటే కళ్ళు తిరిగి పడిపోతావు. అంత బాగుంటుంది ఆమె''

''కళ్ళు తిరిగేలా చేసే 'అమ్మాయిల్ని' చూపించమంటే 'అమ్మల్ని' చూపిస్తానంటున్నావు నువ్వు''

''చూపిస్తాను కాని నీకు ఎలాంటి అమ్మాయి కావాలో చెప్పు''

''ఈ ప్రశ్న నువ్వు అడగడం నూట ముప్పై తొమ్మిదోసారి అనుకుంటాను''

''నువ్వు జవాబు చెప్పడం మాత్రం యిదే మొదటిసారి అవుతుంది. చెప్పు''

''అక్కా. తల్లిదండ్రుల్ని, తోబుట్టువులను ఎన్నిక చేసుకునే అవకాశం యివ్వలేదు ఆ భగవంతుడు. ఒక్క జీవిత భాగస్వామిని ఎన్నిక చేసుకునే అవకాశం మాత్రమే యిచ్చాడు. నేను ఆ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోవాలనుకుంటున్నాను. అందం, మంచి నడవడిక ఉన్న అమ్మాయి భార్యగా కావాలి నాకు.''

''ఇక ఆ విషయం నా దిలేయ్. నేను చూసుకుంటాము'' అభయమిచ్చి ది ఇందిర.

★ ★ ★

ఒకరోజు సాయంత్రం ఫోన్ రింగయితే తీశాడు సతీష్.

''అక్కా.. వరంగల్ ను ది సురేంద్ర అట. శ్రావణిని పిలవమంటున్నారు. ఐదు నిమిషాల తర్వాత మళ్ళీ చేస్తారని చెప్పారు.''

''శ్రావణి అంటే ప్రతి అమ్మ. కాస్త వెళ్ళి ఫోన్ వచ్చిందని చెప్పు.'' గ్రైండ లో పిండి తీస్తూ అంది ఇందిర.

కాలింగ్ బెల్ నొక్కగా తలుపు తీసిన స్త్రీని చూసి సతీష్ ఆశ్చర్యపో యాడు. ఆమె తను నెల్లూరు రైల్వే స్టేషనులో రాసిన అమ్మాయి.

''వరంగల్ నుంచి ఫోన్. శ్రావణి కావాలట''

''నాన్నా. ఆయన దగ్గ ఒంచి ఫోను'' అంటూ గట్టిగా అరచి పరిగెత్తినట్ల క్రిందికి వెళ్ళింది. భర్త నుంచి ఫోన్ అనగానే క పించవలసిన ఆనందం బదులు భయం, కంగా ఆమెలో కనిపించడం అతన్ని ఆశ్చర్యపరచింది తనూ క్రిందికి వచ్చి ''కూర్చోండి మళ్ళీ చేస్తా న్నారు '' అని బయటకు వచ్చి నిల్చున్నాడు. ఆమెన మళ్ళీ చూడటం ఎబ్బెట్టుగా ఉందతనికి. ఇంతలో ఫోను మ్రోగడం, ఆమె మాట్లాడటం, ఏడవట వినిపిస్తూంది. ఆమె తండ్రి కూడా ఏడుస్తూ మాట్లాడుతున్నాడు. ఆ సురేంద్రకి ఏమైందో అనుకుంటూ లోపలికి వచ్చాడు. వాళ్ళ మాట విన్నాక అతనికి అర్థమైంది. సురేంద్రకు ఏడ జరిగి వీళ్ళు ఏడవడం లేదని, అతనే వీళ్ళను ఏ పెస్తున్నాడని. నేరుగా తన గదిలోకి వెళ్ళి తలుపు వేస కున్నాడు. పుస్తకం చేతిలోకి తీసుకొని చదువ కోసాగాడు.

అయిదు నిమిషాల తర్వాత అన్న కూతురు చిత్ర పుట్టిన రోజని గుర్తొచ్చి గదిలో ఉన్న కార్డ్‌లెస్ ఫోన్ తీశాడు. అందులో మాటలు వినిపిస్తే అప్పు ప గుర్తొచ్చింది శ్రావణి ఫోనులో భర్తతో మాట్లా పతూందని. ఫోన్ పెట్ట బోతూ సురేంద్ర మాట వినిపించి ఆగాడు.

''నీకు వాతలు పెట్టి లా రోజులయింది. ఇక్కడికి రా చెబుతాను. నా బెల్టు కూడా నీ మీద బెంగ పెట్టుకొంది''

''వద్దండీ ప్లీజ్. మీ చేయమంటే చేస్తాను. దయచేసి నన్నిక కొట్టడం ఆపేయండి''

''పుట్టింట్లో మెక్కి మెక్కి బాగా లావయి వుంటావు. తగ్గాలంటే వెయిట్ రిడక్షన్ ట్రీట్‌మెంట్ తీసుకోవాలిగా. అవునూ. ఇందాక ఫోన్ తీశాడే ఎవర తను? మీ యింటి ఓనర్ గొంతులా లేదే''

''ఆయన బావమరిది ఇందిర వదిన తమ్ముడు''

''ఓహో... అయితే తమరు బిజీ అన్నమాట. మాటలు కలపడం, పులు విసరడం అన్నీ యిపాటికే అయిపోయి వుంటాయి. ఇక కాగల కార్యం గంధర్వుడే చేస్తాడన్నమాట''

''వద్దండీ. అలా మాట్లాడకండి. ఇంతకంటే ఆ బెల్టు దెబ్బలే నయం. మీ మాటలతో నన్ను హింసించకండి ప్లీజ్''

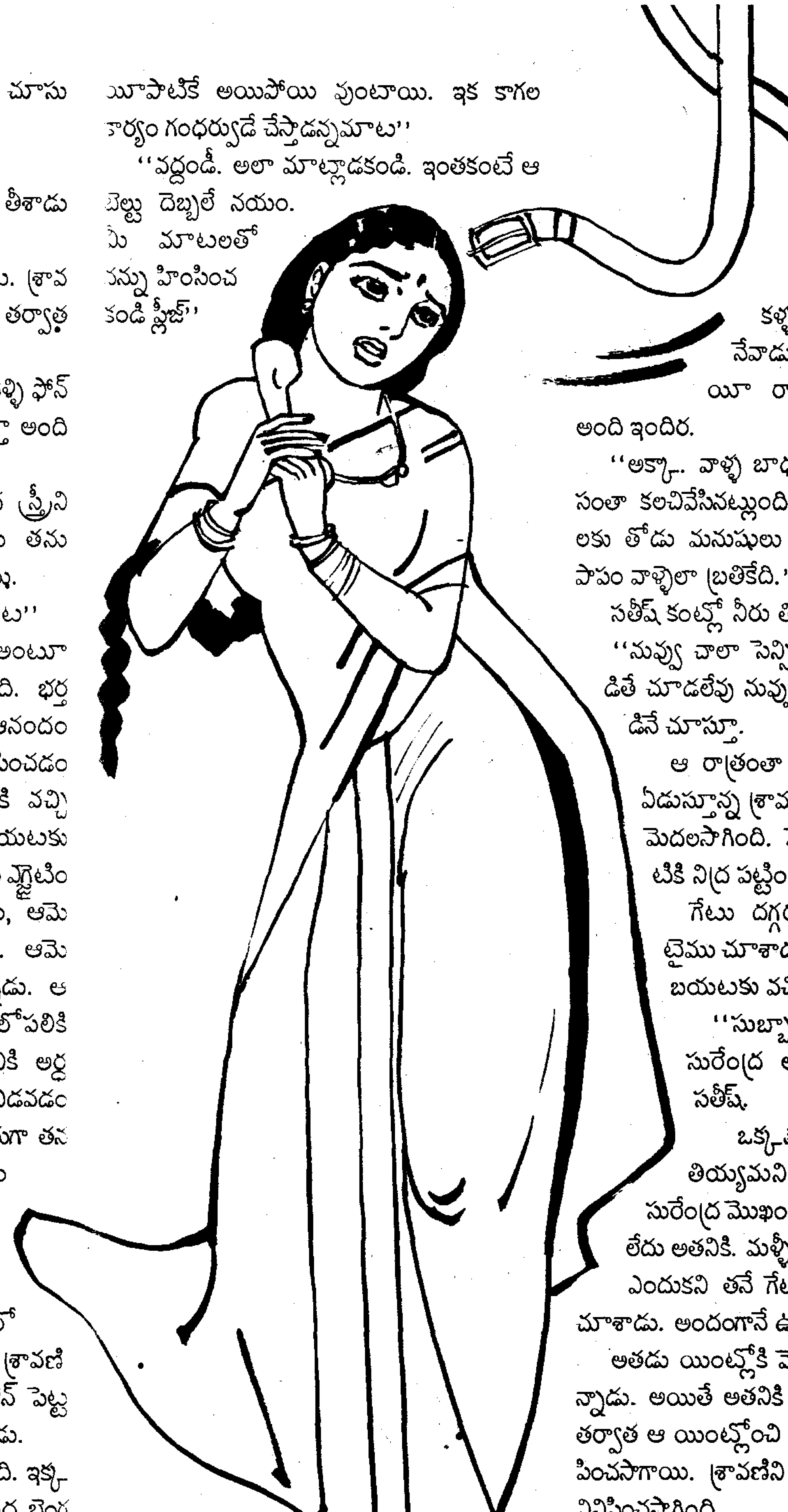

ఇక వినలేక ఫోన్ పెట్టేశాడు.

ఆ రాత్రి భోజనాల దగ్గర తమ్ముడు డల్‌గా ఉండటం చూసి

''ఒరేయ్. ఎందుకురా బాధపడతావు. ఆ సన్ని వేశం నీకు క్రొత్త గాని మాకు దాదాపు ప్రతివారం ఉన్న తంతే. అంత అందమయిన అమ్మాయిని మరెవరైనా అయితే కళ్ళలో పెట్టుకొని చూసుకునేవాడు. ఆమె దురదృష్టం కొద్దీ యీ రాక్షసుడికి యిల్లాలైంది'' అంది ఇందిర.

సి.ఎస్.చంద్రశేఖర్

''అక్కా.. వాళ్ళ బాధ చూస్తూంటే నాకు మనసంతా కలచివేసినట్లుంది. భగవంతుడు పెట్టే కష్టాలకు తోడు మనుషులు కూడా యిలా కష్టపెడితే పాపం వాళ్ళెలా బ్రతికేది.''

సతీష్ కంట్లో నీరు తిరగడం చూసి-

''నువ్వు చాలా సెన్సిటివ్ రా. ఎవరైనా బాధపడితే చూడలేవు నువ్వు'' అంది ప్రేమగా తమ్ముడినే చూస్తూ.

ఆ రాత్రంతా నిద్ర పట్టలేదు సతీష్‌కు. ఏడుస్తున్న శ్రావణి రూపమే అతని కళ్ళలో మెదలసాగింది. వేకువ ఝామున నాలుగింటికి నిద్ర పట్టింది.

గేటు దగ్గర శబ్దమవుతూంటే లేచి టైము చూశాడు. నాలుగున్నర అయింది. బయటకు వచ్చి ''ఎవరు'' అన్నాడు.

''సుబ్బారావు అల్లుడ్ని'' అంటే సురేంద్ర అని అర్థం చేసుకున్నాడు సతీష్.

ఒక్క క్షణం బావని లేపి గేటు తియ్యమని చెప్పాలనుకున్నాడు. సురేంద్ర మొఖం కూడా చూడటం యిష్టం లేదు అతనికి. మళ్ళీ ఆయన్ని డిస్టర్బ్ చేయడం ఎందుకని తనే గేటు తాళం తీస్తూ అతన్ని చూశాడు. అందంగానే ఉన్నాడతను.

అతడు యింట్లోకి వెళ్ళాక మళ్ళీ వచ్చి పడుకున్నాడు. అయితే అతనికి నిద్ర పట్టలేదు. అరగంట తర్వాత ఆ యింట్లోంచి అరుపులు, ఏడుపులు వినిపించసాగాయి. శ్రావణిని అతడు కొడుతున్న శబ్దం వినిపించసాగింది.

గబ గబా ఇందిరను లేపి ''అక్కా.. వాడు ఆ అమ్మాయిని చంపేస్తున్నాడే. నీవు వెళ్ళి ఆపవే'' అన్నాడు.

''వద్దురా. వాళ్ళ కుటుంబ వ్యవహారాల్లో మనం జోక్యం చేసుకోకూడదు'' అందామె.

ఆమెకూ శ్రావణిని చూస్తూంటే ఎంతో బాధ కలుగుతోంది. 'సాయినాథా! ఆ అమ్మాయికి సుఖాన్ని, మనశ్శాంతినీ యివ్వు తండ్రీ' షిరిడీ సాయి పటాన్నే చూస్తూ కోరుకుంది ఇందిర.

★ ★ ★

ఆ తర్వాత వారం రోజుల్లోనే సతీష్‌ని అమెరికా

పంపింది అతని కంపెనీ. వీసా, టికెట్టు కంపెనీ వాళ్ళే అరేంజ్ చేసి వెంటనే బయలుదేరమనడంతో హడావిడిగా అమెరికా వెళ్ళిపోయాడు. జీవితంలో ఒకసారైనా విదేశాలకు వెళ్ళి రావడం అనుకున్న కోరికల్లో ఒకటి. అది తీరుతున్నందుకు సంతోషంతో వెళ్ళాడు.

సంవత్సరం తరువాత మళ్ళీ ఇండియాకొచ్చాడు. ఇందిర భర్తతోపాటు ఎయిర్‌పోర్ట్‌కు వెళ్ళి తమ్ముణ్ణి రిసీవ్ చేసుకుంది.

ఇంటికి రాగానే ఎదురైన ప్రతిమను ఎత్తుకుంటూ ''అక్కా...వీళ్ళు యింకా యిక్కడే వున్నారా?'' అన్నాడు ఇందిరతో.

''ఇకపై యిక్కడే వుంటారు''

అర్థం కానట్లు చూశాడు.

''తర్వాత చెప్తాలే కాని ముందు నువ్వు స్నానం చేసిరా. టిఫిన్ రెడీగా వుంది'' అంది ఇందిర.

టిఫిన్ తింటూ శ్రావణి విషయం మళ్ళీ అడిగాడు.

''ఆ తల్లీకూతుళ్ళను ఒప్పించి శ్రావణి భర్తకు విడాకుల నోటీసు యిప్పించాం నేనూ, మీ బావగారు. కోర్టులో కేసు నడుస్తూంది. త్వరలోనే విడాకులు మంజూరైపోతుంది. ఆ అమ్మాయికి మనశ్శాంతి లభిస్తుంది''

''మరి తండ్రి తర్వాత శ్రావణిని ఎవరు చూసుకుంటారు. పాపం ఆమెకు జాబ్ కూడా లేదు కదా''

''ఆ సందేహం వాళ్ళకూ వచ్చింది. మేమే ధైర్యం చెప్పాము. ఆ అమ్మాయి డిగ్రీ పాసైంది. మీ బావగారే వాళ్ళ ఆఫీసులో ఉద్యోగం యిప్పించారు. ప్రస్తుతానికి మనింట్లోనే కంప్యూటర్‌లో ఇన్ఫర్మేషన్ ఫీడ్ చేసే పని యిచ్చారు. కోర్టులో కేసు పూర్తయ్యాక, ఆమె కొంత కోలుకున్నాక ఆఫీసుకు రావచ్చుని చెప్పారు''

''మంచి పని చేశారు. అటువంటి దుర్మార్గుడితో జీవితం పంచుకోవడం కంటే విడిపోయి జీవించడమే మేలు'' అన్నాడు సతీష్.

ఆ సాయంత్రం టీవీ చూస్తున్న సతీష్ శ్రావణి రావడంతో లేచి ''రండి'' అన్నాడు. ఆమె పలకరింపుగా నవ్వి కంప్యూటర్ ముందు కూర్చొని పని చేసుకోసాగింది. ఆమెను చూస్తే జాలేసింది సతీష్‌కి. ముందు ఓ సౌందర్యరాశిగా కనిపించి తన మనసులో స్పందన కలిగించింది. తర్వాత ఓ శాడిస్టుకు భార్యగా పరిచయం అయింది. ఇప్పుడు విడాకులు పొందబోయే స్త్రీగా కనిపిస్తూంది. 'ఆమెకు విడాకులు మంజూరయ్యాక తను పెళ్ళి చేసుకుంటే' అనుకున్నాడు. మళ్ళీ అంతలోనే 'అమ్మో. ఆ సంగతి చెప్తే అక్క, అమ్మ యిద్దరూ చీవాట్లు వేస్తారు. అన్నయ్య సీరియస్‌గా చూస్తాడు. ప్రపంచంలో యింకే అమ్మాయీ నీకు దొరకలేదా అని వదిన క్లాసు తీసుకుంటుంది. కాబట్టి ఆ ఆలోచన మానుకుంటే మంచిది' అనుకొన్నాడు.

రాత్రి భోజనాలప్పుడు శ్రావణి ప్రస్తావన వచ్చింది.

''శ్రావణి చాలా సిన్సియర్‌గా పనిచేస్తూంది. కొంతమంది కష్టాలు వస్తే కృంగిపోయి కర్తవ్యం మరచిపోతారు. శ్రావణి అలా కాదు. జరిగిపోయిన దాని కన్నా జరగబోయేదాని గురించే ఆలోచిస్తుంది. పైగా మనలాంటి శ్రేయోభిలాషులు యిచ్చిన సలహాల్లో మంచి ఉంటే పాటిస్తుంది. ఇప్పుడు ఆమె ఉన్న పరిస్థితుల్లో మెడిటేషన్ చేస్తే మంచిదని సలహా యిచ్చాను. తను రోజూ మెడిటేషన్ చేస్తుంది. అలా మనం చెప్పే మంచి వినేవాళ్ళ కోసం ఎంతైనా చెయ్యాలనిపిస్తుంది.''

''విడాకులు మంజూరయ్యాక ఓ మంచి వ్యక్తిని చూసి పెళ్ళి కూడా చేసేద్దామండీ'' అంది ఇందిర.

''అదంత సులభం అనుకొంటున్నావా అక్కా. తెలిసి తెలిసి ఓ డైవోర్సీని పెళ్లి చేసుకోవడానికి ఎవరు ముందుకొస్తారు? పైగా ఒకసారి జీవితంలో దెబ్బ తిన్నది కనుక ఈసారి మాత్రం మంచి వ్యక్తి అని కన్ఫర్మ్ చేసుకొన్నాకే పెళ్ళి చెయ్యండి''

''ఆ విషయం మాకు తెలియదా సతీష్. మాకు బాగా తెలిసిన అబ్బాయినే యిచ్చి చేస్తాము. ఆదర్శవంతులు యింకా ఉండే ఉంటారు'' అన్నాడు శ్రీధర్.

''ఎవరి విషయమో ఎందుకు? నువ్వే చేసుకోరాదా శ్రావణిని'' అంది ఇందిర.

''నేనా?'' ఆశ్చర్యంగా చూశాడు సతీష్. ''అమ్మ, అన్నయ్య ఒప్పుకోరు''

''ముందు నీ సంగతి చెప్పు. నువ్వు ఒప్పుకొంటావా''

''అక్కా. మనం సమాజంలో బ్రతుకుతున్నాం. మనకు బంధువుల సర్కిల్, ఫ్రెండ్స్ సర్కిల్ పెద్దది. వాళ్ళు ఏమనుకొంటారో అన్నది కూడా ఆలోచించాలి''

''ఒరేయ్. నువ్వు చిన్నవాడివి. ఒక మంచి పని చేస్తే, అదీ అందరూ చేయలేని పని చేస్తే, ఎంతమంది సంతోషపడతారో, నువ్వు ఎంతమందికి మార్గదర్శకుడు అవుతావో నీకర్థం కావడం లేదు''

''సతీష్, మేము యువకులుగా ఉండే రోజుల్లో సినిమాలు చూసినా, నవలలు చదివినా ఒక రకమైన ఆవేశం కలిగేది మాకు. ఒక విధవను కాని, డైవోర్సీని కాని, అనాథనుగాని పెళ్ళి చేసుకొని, వాళ్ళకు జీవితాన్నిచ్చి గొప్ప పని చేశామన్న సంతోషం పొందాలని అలా ఏవేవో అనుకొనే వాళ్ళం. అయితే మా... వాళ్ళ సహకారం మాకుండేది కాదు. ఇప్పుడు మే... సపోర్ట్ యిచ్చినా అలాంటి పనులు చేయడానికి మీ... మనసు లేదు. ప్రతి యువకుడూ బాగా చదువుకోవాలి, విదేశాలకు వెళ్ళి లక్షలు సంపాదించాలి. డబ్బు, అందం, ఉద్యోగం ఉన్న అమ్మాయి భార్యగా రావాలి యిలాంటి ఆలోచనలే తప్ప ఆశయాలకు మీ మదిలో చోటు లేదు. ఐ పిటీ యు'' అన్నాడు శ్రీధర్.

''బావా..నాకు రెండు రోజులు గడువివ్వండి. నా నిర్ణయం చెబుతాను''

''రెండు రోజులు కాకుండా రెండు నెలలు తీసుకో. తొందరేం లేదు'' అంది ఇందిర సంతోషంగా.

''అక్కర్లేదు. రెండు రోజులు చాలు''

కొద్దిరోజుల తర్వాత గణేష్‌కు ఫోన్ చేశాడు సతీష్.

''హలో. గణేష్ హియర్''

''గణేష్, సతీష్‌ని మాట్లాడుతున్నాను. ఆ రోజు స్టేషన్‌లో ఓ అమ్మాయి వివరాలు కనుక్కోమన్నాను. గుర్తుందా. ఆ అమ్మాయిని నేను పెళ్ళి చేసుకోబోతున్నాను.''

''అవును. శ్రావణి చెప్పింది. అయితే ఆ మనుషుల్లో దేవుడు నీవని నాకు తెలియదు''

''శ్రావణి నీకు తెలుసా?'' ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

''మా పెదనాన్న కూతురే శ్రావణి. వాళ్ళను రిసీవ్ చేసుకోవటానికే ఆ రోజు నేను స్టేషన్‌కు వెళ్ళింది. నువ్వు వచ్చిన కోచ్‌లో మెరూన్ రంగు చీరలో వున్న శ్రావణిని చూడగానే నాకు చాలా బాధ వేసింది నిన్ను డిసప్పాయింట్ చేస్తున్నందుకు, నీలాంటి వ్యక్తి శ్రావణికి ముందే తారసపడనందుకు. నౌ అయామ్ హేపీ. మా శ్రావణి జీవితంలో యికనైనా వసంతం వస్తుందనుకొంటున్నాను.''

''తప్పకుండా ఆమెకు గతం గుర్తుకు రాకుండా, వర్తమానంలో వ్యథలు లేకుండా, భవిష్యత్తు గురించి భయం లేకుండా చూసుకొంటాను. ఇటీజ్ మై ప్రామిస్'' అన్నాడు సతీష్.

*